

Parasta antia

Nyt on pitkäperjantain aamu. Tulen juuri ulkoa, kiertelin koiran kanssa lähimetsissä. Koira nuuski kaikki ne samat puskat ja pöheiköt kuin joka ainoa muukin kerta pysähtyen jossain kohdalla tavallista pidemmäksi aikaa. Kenties siinä oli juuri joku jänis ollut yösiljaa pitämässä. Minä keskityin kuuntelemaan merien takaa saapu-neiden lintujen matkakuulumisia. Heillä oli paljon toisilleen kerrottavaa, vai liekö kyseessä ollut matkanjärjestäjälle reissun olosuhteista valittaminen. Rauhallinen aamukävely luonnossa ilmaiseksi konesertista ja tuoksista nauttien oli juuri siihen hetkeen parasta antia.

Laajennetaan tämä hyvän mielen aihe ristikoihin. Vastaus kysymykseen "Mikä on ristikoissa parasta antia?" on hyvin henkilökohtainen. Joten sitä voi kukin halutessaan pysähtyä miettimään, mutta tarjoilen tässä muutaman näkökulman aiheeseen.

Kevään aikana olen työstänyt podcastia, joka käsittelee ihmisiä ristikoiden takana. Homma on aivan alkutelineissä eli olen haastatellut aloitusjakson henkilöä Jari Haapa-aho. Hän toimi taannoin Sanaseppöjen puheenjohtajana ja yhäkin laatii ja toteuttaa vuositason huiuman määrän ristikoita. Järille antoisinta on alkuasetelman miettiminen. Hän katselee maailmaa laatijan silmin. Näkee jotain, joka alkaa syöttää hänen mieleensä lähes runollisia ratkaisulauseita. Tyhjä paperi saa luomisvoimaisen rakenteen, jonka päälle ristikko on hyvä rakentaa.

Minä itse vastaan työssäni ulkoasusta ja suu-resta osasta vihjeitä. Omalta kohdaltani voisin sanoa, että parasta antia on hyvä kokonaisuus. Eri elementit (värit, fontit, nuolet, kuvat) ovat sopivassa tasapainossa ja istuvat lehden muuhun ympäristöön hyvin. Esimerkiksi viime päivinä tein yhden ristikon Passeliin Pelikaaniin. Pelikaaneissa ei tarvitse tavoitella mitään tiettyä lehden ilmettä, joukossa on hyvinkin erilaista jälkeä. Lähdän silloin etsimään ratkaisuja pääkuvan fotosta. Sieltä löytyikin helposti värimaailma, joka teki ristikosta mukavan näköisen. Tietenkin antoisaa on myös piirtäminen ja sanallisten vihjeiden kanssa kikkailu.

Ratkojan näkökulmaa miettiessä ollaan tilanteissa, jossa vastauksia tulisi laidasta laitaan. Yksi ratkoja pitäisi lähes kiduttavan haastavista tehtävistä. Toinen tykkäisi ihastella hyvää mieltä tuottavaa ulkoasua ja sopivan kepeää vaikeustasoa eli sujuvasti täyttyvää tehtävää. Itse olen ratkojana nauttinut eniten yön yli nukkuessa syntyneistä oivalluksista. Näyttelijä Pirjo Lonka (sanaseppo hänkin) on sanonut ratkomisesta näin: "Kummaa että aivot lomailee ristikoiden parissa parhaiten!" Syntyy mieluinen kuva, jossa muu osa aivoista saa rentouttavan tauon, kun ristikkoo ratkova osasto jump-paa tehtävän parissa. Tässä pääsiäisen pyhiksi sanasepoille on juuri kannettu kotiin uunituore painotuote, Sanaseppöjen jäsenlehti. Siinä riittää tehtäviä, joiden parissa Pirjon aivot saavat lomaa ja pitkät pyhät mahdollistavat minulle ja monille muille ratkojille yön yli haudutettavia ratkontakokemuksia.

Kerro toki sähköpostilla siitä, mikä on juuri sinulle parasta antia ristikoissa!

Heli Kärkkäinen
heli.karkkainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkää ristikkoihiseis kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi